

การบูรณาการการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8
INTEGRATING THE OPERATIONS AND INTERROGATION BETWEEN THE
DEPARTMENT OF SPECIAL INVESTIGATION AND ROYAL THAI POLICE: A CASE OF
SPECIAL CASE IN AREA OF RESPONSIBILITY OPERATION CENTER REGION 8.

วารกรณ์ ชวงชุมทอง^{1*}
Waraporn Choungchunsong^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ศึกษาการบูรณาการการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการบูรณาการการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ เจ้าหน้าที่ของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 กรมสอบสวนคดีพิเศษ จำนวน 14 ราย เจ้าหน้าที่ของสถานีตำรวจในพื้นที่รับผิดชอบ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน 10 ราย

การวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า การศึกษาสภาพปัญหาของการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด้านการสืบสวน ได้แก่ 1.) เจ้าหน้าที่ขาดประสบการณ์ในการพิจารณาคดี และการปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ 2.) มีข้อจำกัดทางกฎหมายระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ 3.) ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงาน 4.) ขั้นตอนในการปฏิบัติงานมีความแตกต่างกัน เกิดความยุ่งยาก ซ้ำซ้อน ด้านการสอบสวน ได้แก่ 1.) การรวบรวมพยานหลักฐานยังไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากการปฏิบัติงานระหว่าง 2 หน่วยงาน อาจเกิดการปกปิดข้อมูล เพื่อรักษาผลประโยชน์ของหน่วยงาน 2.) พนักงานสอบสวนขาดความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน 3.) การใช้อำนาจทางกฎหมายเกิดความไม่เสมอภาคกัน 4.) การบริหารงานในรูปแบบที่ต่างกัน ทำให้การทำงานเกิดการขัดแย้งทางการปฏิบัติงานและความเห็น ศึกษาการบูรณาการการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด้านการสืบสวน ได้แก่ 1.) การพิจารณาคดี และส่งมอบคดี พร้อมข้อมูลการสืบสวนเบื้องต้น 2.) การประสานขอความร่วมมือ เพื่ออำนวยความสะดวกในพื้นที่ ด้านการสอบสวน ได้แก่ 1.) การขอความร่วมมือในการปฏิบัติตามกระบวนการสอบสวน 2.) การขอความร่วมมือในการสนับสนุนฐานข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อคดี เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการบูรณาการการปฏิบัติงานด้านการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด้านการสืบสวน ได้แก่ 1.) บุคลากรยังขาดความเชี่ยวชาญในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ควรจัดให้มีการอบรมในหลักสูตรดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น 2.) ควรประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะเข้าปฏิบัติการเนื่องจากที่ผ่านมายังไม่มีความชัดเจนในการปฏิบัติการ 3.) ปรับโครงสร้างการทำงานระหว่างองค์กร เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ด้านการสอบสวน ได้แก่ 1.) ควรฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ในงานสอบสวนทั้งตามประมวลกฎหมายและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 2.) พัฒนาความทันสมัยของอุปกรณ์ และขยายองค์กรให้ครอบคลุมทั่วประเทศ 3.) ให้มีอิสระในการทำหน้าที่ควรมีความเป็นกลางอย่างสูงสุด 4.) ควรมีการประสานงานให้ชัดเจนเพื่อความเข้าใจที่ครอบคลุมในการปฏิบัติ

คำสำคัญ: การบูรณาการ การปฏิบัติงาน สืบสวนและการสอบสวน

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

* Corresponding author, E-mail: katip_kaka@hotmail.com

Abstract

The purpose of this research was to study investigation and interrogation problems and integrated practices in investigation and interrogation between Department of Special Investigation (DSI) and Royal Thai Police, and to suggest pathway for the integration. Semi-structured Interview was applied in the research and the populations were officers from Special Operation Division 8 of DSI for 14 persons and station polices in responsible units under Royal Thai Police for 10 persons.

According to this qualitative research, the study on investigation and interrogation problems between DSI and Royal Thai Police found that the problems in investigation include 1.) Officers lack experience and practices, 2.) Legal limitations between DSI and Royal Thai Police, 3.) Lack of coordination among divisions and 4.) The difference procedures leading to difficulty and complexity. For interrogation problems, there are 1.) Evidence collection is not good enough due to the difference of regulations between the two units which may cause information confidentiality with the purpose to reserve interest of each unit, 2.) Officers lack experience and skills, 3.) The uses of legal authority are unequal and 4.) The difference of process resulting in disagreement and conflict. Regarding the study on integration in investigation and interrogation of the two units, in terms of investigation, the problems consist of 1.) Procedure and transfer with basic information and 2.) Coordination for facility in the area. For interrogation, the problems are composed of 1.) Request for collaboration during interrogation process and 2.) Request for collaboration for database which benefit to the case review. To suggest solutions for integration of operation between DSI and Royal Thai Police, the investigation practices are 1.) Training arrangement for those who lack experiences and related skills to search for truth and evidence, 2.) Improvement of coordination among units, due to the fact that it has never been clarified and 3.) Restructure the organization in order to develop working performance. In terms of interrogation, there are 1.) Training personnel to gain knowledge in interrogation in accordance with laws and to enhance experience for work, 2.) Develop devices and equipment and expand the organization all around the country, 3.) Provide freedom for those who must remain fairness in their position and 4.) The coordination must be improved to be clearer and cover all performances.

Keyword: Integrating, working, Investigator

บทนำ

สืบเนื่องจากสถานการณ์ของโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วการพัฒนาด้านเทคโนโลยีส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคมการเมืองวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ตลอดจนการก่ออาชญากรรมซึ่งพัฒนาจากการใช้ความรุนแรง เป็นอาชญากรรมที่ก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจที่มีมูลค่ามหาศาล ส่งผลกระทบต่อประชาชนเป็นจำนวนมาก การใช้เทคโนโลยีคุณภาพสูงและช่องว่างของกฎหมายปิดบังความผิดของตน มีอิทธิพลและเครือข่ายองค์กร โยงใยทั้งภายในและภายนอกประเทศ ทำให้ยากต่อการสืบสวนสอบสวนดำเนินคดี จึงต้องมีการจัดตั้งกรมสอบสวนคดีพิเศษขึ้นโดยอยู่ภายใต้สังกัดกระทรวงยุติธรรม ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2545 ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545 ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “DEPARTMENT OF SPECIAL INVESTIGATION” มีชื่อย่อว่า “DSI” ซึ่งมีบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในด้านต่าง ๆ พัฒนารูปแบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

เป็นองค์การหนึ่งซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ในการปฏิรูประบบราชการ ทำให้ประชาชนและประเทศชาติได้รับความเป็นธรรม และประโยชน์สูงสุด (วินนพ สมจินตนากุล, 2552: 14)

กรมสอบสวนคดีพิเศษมีบทบาทภารกิจในการป้องกันปราบปรามและควบคุมอาชญากรรมที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ พัฒนากฎหมาย กฎระเบียบ รูปแบบวิธีการ และมาตรการในการป้องกันปราบปรามและควบคุมอาชญากรรมที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศพัฒนาโครงการและการบริหารจัดการองค์กร พัฒนาศักยภาพ โดยเสริมสร้างศักยภาพในด้านความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม ขวัญกำลังใจ และประสานส่งเสริมเครือข่ายความร่วมมือในการป้องกันปราบปรามและควบคุมอาชญากรรมกับทุกภาคส่วนทั้งภายในและต่างประเทศ กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานให้มีหน้าที่ในการสืบสวน สอบสวน และปราบปรามการกระทำความผิดที่มีลักษณะพิเศษโดยใช้วิธีการสอบสวนที่มีการพัฒนาระบบ รูปแบบ และมาตรการพิเศษในการป้องกันและควบคุมอาชญากรรมโดยบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการสอบสวนให้มีประสิทธิภาพที่สมบูรณ์แบบ โดยกรมสอบสวนคดีพิเศษมีวิสัยทัศน์ ที่จะเป็้องค์กรที่มีความเป็นเลิศในการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษและสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชน ซึ่งคดีพิเศษจะต้องดำเนินการสืบสวนและสอบสวนตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ คดีความผิดทางอาญาที่มีความสลับซับซ้อนและจำเป็นต้องใช้วิธีการสืบสวน สอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานเป็นพิเศษหรือถือเป็นคดีความผิดทางอาญาที่มีหรืออาจมีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ระบบเศรษฐกิจ การคลังของประเทศ คดีความผิดทางอาญาที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดข้ามชาติที่สำคัญ เป็นการกระทำความผิดองค์กรอาชญากรรม คดีความผิดที่มีผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือเป็นผู้สนับสนุน โดยให้ถือว่าคดีความผิดตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการคดีพิเศษ และคดีความผิดทางอาญาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในบัญชีท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นคดีพิเศษ (ญาติา รัตนอารักขา และศุภชัย คำคุ้ม. 2556 : 7-12)

โดยกรมสอบสวนคดีพิเศษได้กำหนดให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ และเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยประสานกับหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีพิเศษ ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายว่าด้วยการบูรณาการซึ่งการบูรณาการการสอบสวนภายใต้กฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษนั้น พนักงานสอบสวนฝ่ายเดียวไม่สามารถรอบรู้ได้ทุกเรื่องโดยเฉพาะเมื่อเทียบกับอาชญากรรมที่มีความรู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การค้นหาความจริงจึงต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความชำนาญพิเศษเข้ามารวมมือกันทำการสอบสวนเพื่อแสวงหาพยานหลักฐานให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้จากพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายว่าด้วยการบูรณาการซึ่งการบูรณาการการสอบสวนภายใต้กฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษนั้น มีสาระสำคัญ คือ เพื่อประโยชน์ในการประสานงานเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีพิเศษ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับและเพื่อให้พนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานของรัฐที่ได้รับคำร้องทุกข์คำกล่าวโทษคดีความผิดอาญาอันเป็นคดีพิเศษ ส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนให้กรมสอบสวนคดีพิเศษแล้วแต่กรณี เพื่อในระหว่างที่พนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานของรัฐ ยังไม่ได้ส่งมอบสำนวนการสืบสวนให้เป็นที่ยอมรับให้พนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนนั้นจัดการให้มีการคุมขัง การขัง การปล่อยตัวชั่วคราว การเก็บรักษาของกลาง และการดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นต่อไปจนกว่าจะได้มีการส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวน แต่ทั้งนี้หากมีการฝากขังจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนครบกำหนดฝากขัง ในกรณีที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีความจำเป็นในเรื่องการจับ การค้น การควบคุม การขัง การปล่อยตัวชั่วคราว การเปรียบเทียบปรับ การตรวจสถานที่เกิดเหตุ การตรวจทางนิติวิทยาศาสตร์ การเก็บรักษาหรือจัดการของกลาง การสืบสวนสอบสวนหรือการดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการคดีพิเศษและไม่

สามารถดำเนินการเองได้โดยลำพัง ก็ให้ประสานขอความร่วมมือจากพนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานของรัฐ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้พนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการร้องขอให้ความร่วมมือตามที่ได้รับการร้องขอด้วย เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กรมสอบสวนคดีพิเศษอาจดำเนินการทำบันทึกข้อตกลงเพื่อกำหนดรายละเอียดในการปฏิบัติงานร่วมกัน การสนับสนุนการดำเนินการประสานราชการ และการดำเนินการอื่นใด ตามหลักการที่ได้กำหนดไว้ตามข้อบังคับ (ญัตติ รันตอารักขา และศุภชัย คำคุ้ม, 2556 : 185-188)

ภารกิจหลักในการป้องกันปราบปราม สืบสวนสอบสวน ดำเนินคดีพิเศษที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา และการกระทำความผิดอื่นที่เข้าข่ายเป็นคดีพิเศษ (กรมสอบสวนคดีพิเศษ.2557) กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงได้มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาคขึ้น เพื่อปฏิบัติงานวิเคราะห์ที่สุ่มความผิดที่อยู่ในความรับผิดชอบ และดำเนินการรวบรวม ศึกษา จัดระบบ บริหารจัดการ และประสานงานเพื่อป้องกันปราบปราม สืบสวนและสอบสวนในเขตพื้นที่รับผิดชอบตามโครงสร้างของกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านการข่าวเฝ้าระวังสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริง และดำเนินคดี ในปัจจุบันพบว่ายังคงมีการกระทำความผิดทางอาญาของบุคคล/กลุ่มบุคคล อย่างต่อเนื่องในหลายรูปแบบ โดยมีแนวโน้มว่าจะมีพฤติกรรม และลักษณะการกระทำความผิดที่ซับซ้อนและมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงในลักษณะองค์กรอาชญากรรมมากขึ้น (งานยุทธศาสตร์, ศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8, 2556)

เนื่องจากการปฏิบัติงานของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 ไม่สามารถดำเนินการปฏิบัติหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวนในคดีพิเศษได้โดยลำพัง เช่น คดีพิเศษที่ 148/2556 ฐานความผิด “เสนอจำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร, กระทำการจำหน่ายหรือเสนอจำหน่ายซึ่งสินค้าที่เอาชื่อ รูป รอยประดิษฐ์ ในการประกอบการค้าของผู้อื่นมาใช้ เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าหรือการค้าของผู้อื่น” ซึ่งเกิดคดีพิเศษในพื้นที่ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต (ศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8, 2556) จึงมีความจำเป็นในการประสานขอความร่วมมือจากพนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่รับผิดชอบในพื้นที่ที่เกิดคดีพิเศษเพื่อให้การดำเนินคดีบรรลุตามเป้าหมาย ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการบูรณาการการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 ขึ้น โดยนำเอาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการมาประยุกต์ใช้เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 ศึกษาถึงการบูรณาการการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 และหาข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการบูรณาการการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 ซึ่งงานวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8
2. เพื่อศึกษาการบูรณาการการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8
3. เพื่อเสนอแนวทางในการบูรณาการการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546: 5) ได้ให้ความหมายว่าการบูรณาการคือการผนวก การประสาน การเติมเต็มการเชื่อมโยง การรวมกัน ร่วมกัน

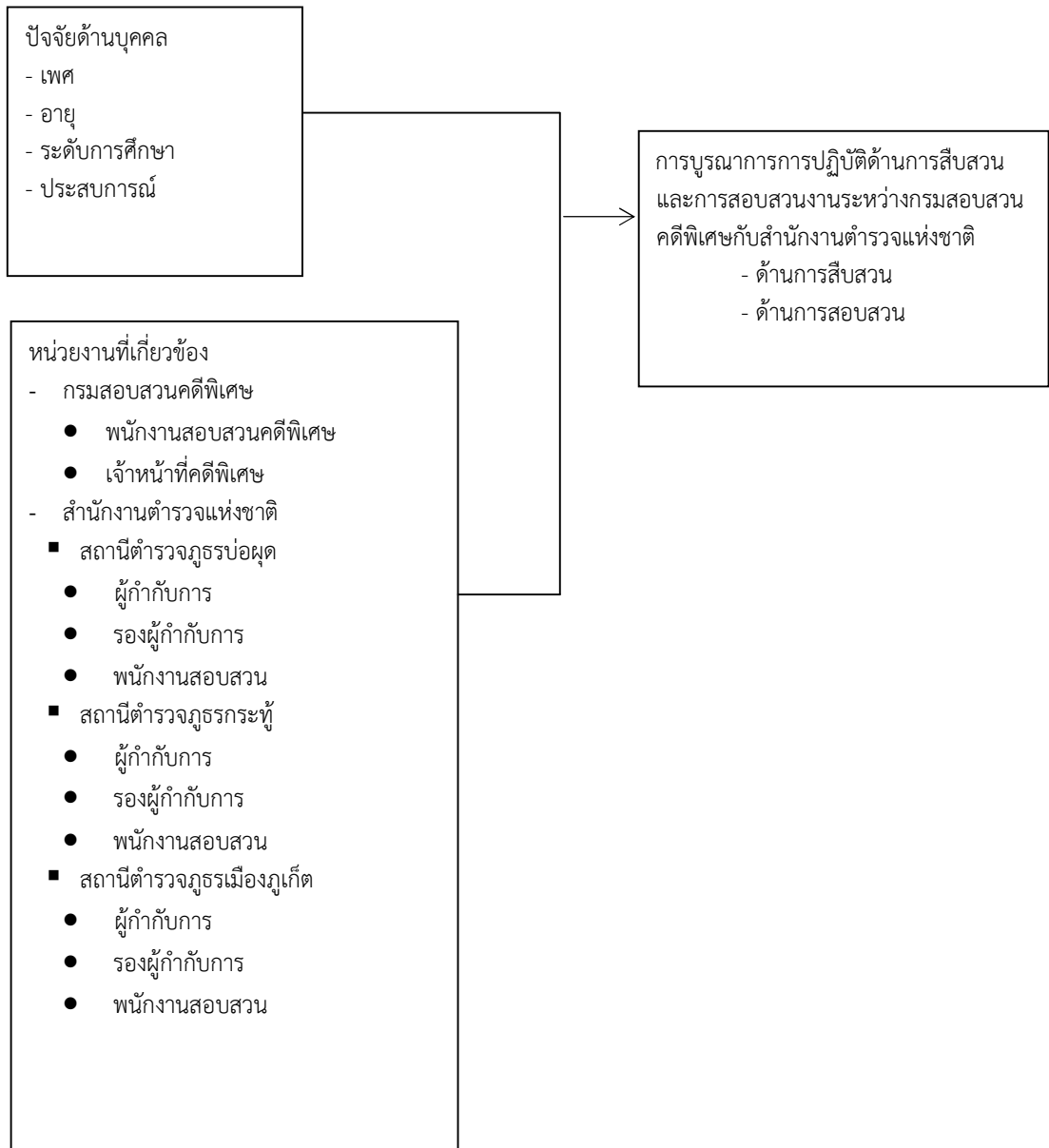
วัฒนา ระวังบุทช์. (2542: 8) ได้ให้ความหมายของการบูรณาการไว้ว่า การนำศาสตร์ต่างๆมาผสมผสานกันเพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

ประโมทย์ จารุณิล. (2553: 5-9) ได้กล่าวไว้ว่าการสืบสวน หมายรวมถึง การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานซึ่งเจ้าพนักงานตำรวจได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนและเพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งความผิด และการสอบสวน หมายรวมถึง การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายอื่นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ซึ่งพนักงานสอบสวนได้นำไปเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ

จักรพงษ์ วิวัฒน์วานิช. (2550: 6) ได้ให้ความหมายการสืบสวน หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐาน เพื่อวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ประการ คือ การ แสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และการแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐาน เพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งความผิด การสอบสวน หมายถึง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการดำเนินการทั้งหลายอื่นตามบทบัญญัติแห่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งพนักงานสอบสวนได้นำไปใช้กับความผิดที่กล่าวหา เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้ถูกระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ

ญาตินาถ รัตนอารักขา และศุภชัย คำคุ้ม. (2556: 141-148) ได้กล่าวไว้ว่า การสืบสวนหมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานซึ่งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนและเพื่อที่จะทราบรายละเอียดของของความผิด การสอบสวน หมายรวมถึง การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายอื่นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายและพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จากแนวคิดและทฤษฎีการบูรณาการ การสืบสวน และการสอบสวน ผู้วิจัยสามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่าการบูรณาการ เป็นการผนวก เชื่อมโยง และประสานศาสตร์และความรู้ต่างๆมาทำให้เกิดประโยชน์ การสืบสวนเป็นการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน และการสอบสวนเป็นการรวบรวมพยานหลักฐาน จากการสรุปสาระสำคัญ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังต่อไปนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การบูรณาการการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 ใช้วิธีในการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัย โดยดำเนินการ 3 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาของการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8

มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) กับประชากรที่เกี่ยวข้องในแต่ละคดีพิเศษประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 และพนักงานสอบสวนชั้นสัญญาบัตรขึ้นไปในพื้นที่รับผิดชอบที่เกิดคดีพิเศษ โดยได้ทำการศึกษาคดีพิเศษทั้งหมด 4 คดี ดังต่อไปนี้

1. คดีพิเศษที่ 148/2556 ผู้เกี่ยวข้องจำนวน 17 คน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 จำนวนทั้งสิ้น 14 คน และพนักงานสอบสวนชั้นสัญญาบัตรขึ้นไปของสถานีตำรวจภูธรระยอง จำนวนทั้งสิ้น 3 คน
2. คดีพิเศษที่ 169/2556 ผู้เกี่ยวข้องจำนวน 17 คน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 จำนวนทั้งสิ้น 14 คน และพนักงานสอบสวนชั้นสัญญาบัตรขึ้นไปของสถานีตำรวจภูธรระยอง จำนวนทั้งสิ้น 3 คน
3. คดีพิเศษที่ 12/2557 ผู้เกี่ยวข้องจำนวน 17 คน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 จำนวนทั้งสิ้น 14 คน และพนักงานสอบสวนชั้นสัญญาบัตรขึ้นไปของสถานีตำรวจภูธรบ่อผุด จำนวนทั้งสิ้น 3 คน
4. คดีพิเศษที่ 20/2557 ผู้เกี่ยวข้องจำนวน 17 คน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 จำนวนทั้งสิ้น 14 คน และพนักงานสอบสวนชั้นสัญญาบัตรขึ้นไปของสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จำนวนทั้งสิ้น 3 คน

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาการบูรณาการการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8

มีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Source) ใช้วิธีการสัมภาษณ์และสังเกตจากประชากรที่ได้กำหนดไว้
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและศึกษาข้อมูลจาก

แหล่งต่างๆ

2.1 หนังสือ ตำรา และวิทยานิพนธ์

2.2 ส่วนงานคดี ศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8

ขั้นตอนที่ 3 หาข้อเสนอแนะ แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการการบูรณาการการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8

เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยอาศัยกรอบแนวคิดทฤษฎีเพื่อใช้ได้ ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข ปัญหาและอุปสรรคในการการบูรณาการการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8

เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำผลการวิจัยในครั้งนี้ ส่งให้ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 และผู้กำกับของการของสถานีตำรวจที่เกี่ยวข้อง นำงานวิจัยครั้งนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานในส่วนเกี่ยวข้องต่อไป

สรุปผลการวิจัย

จากวิธีการดำเนินการวิจัย สามารถสรุปผลการวิจัยได้เป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. สภาพปัญหาของการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

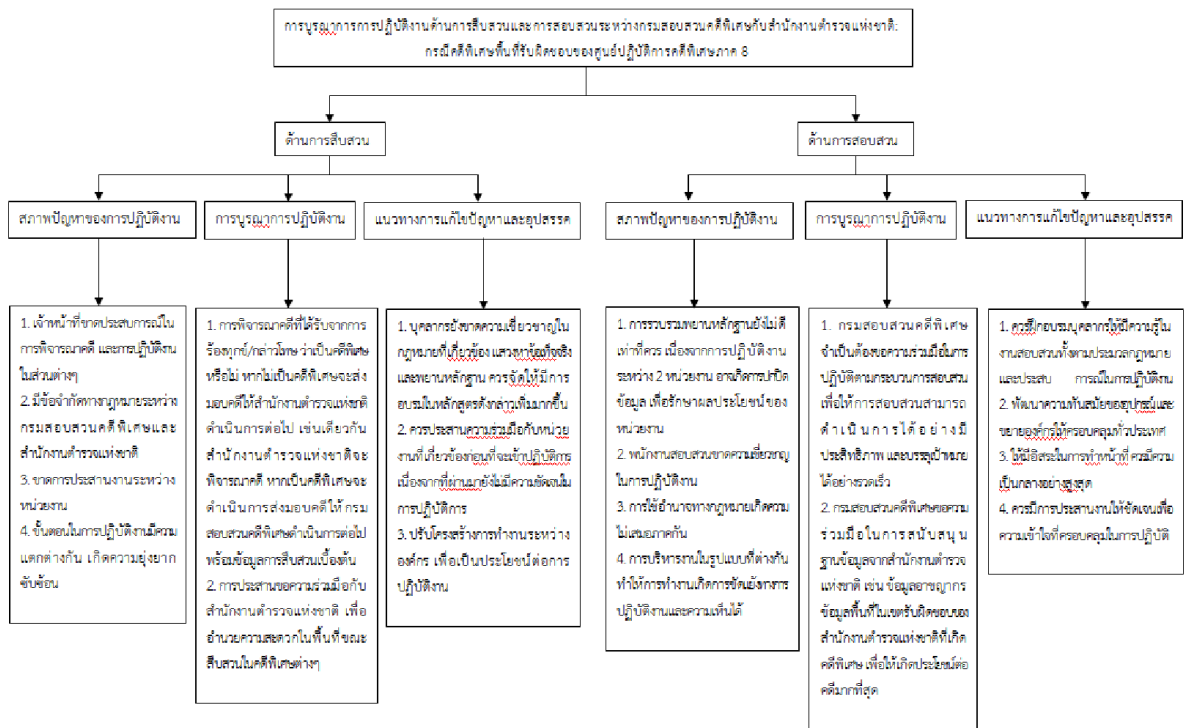
1.1 ด้านการสืบสวน

- 1.1.1 เจ้าหน้าที่ขาดประสบการณ์ในการพิจารณาคดี และการปฏิบัติงานในส่วนต่าง ๆ
- 1.1.2 มีข้อจำกัดทางกฎหมายระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 1.1.3 ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงาน
- 1.1.4 ขั้นตอนในการปฏิบัติงานมีความแตกต่างกัน เกิดความยุ่งยาก ซับซ้อน

1.2 ด้านการสอบสวน

1.2.1 การรวบรวมพยานหลักฐานยังไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากการปฏิบัติงานระหว่าง 2 หน่วยงาน อาจเกิดการปกปิดข้อมูล เพื่อรักษาผลประโยชน์ของหน่วยงาน

- 1.2.2 พนักงานสอบสวนขาดความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน
 - 1.2.3 การใช้อำนาจทางกฎหมายเกิดความไม่เสมอภาคกัน
 - 1.2.4 การบริหารงานในรูปแบบที่ต่างกัน ทำให้การทำงานเกิดการขัดแย้งทางการปฏิบัติงานและความเห็นได้
2. การบูรณาการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8
 - 2.1 ด้านการสืบสวน
 - 2.1.1 การพิจารณาคดีที่ได้รับจากการร้องทุกข์/กล่าวโทษ ว่าเป็นคดีพิเศษหรือไม่ หากไม่เป็นคดีพิเศษจะส่งมอบคดีให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการต่อไป เช่นเดียวกันสำนักงานตำรวจแห่งชาติจะพิจารณาคดี หากเป็นคดีพิเศษจะดำเนินการส่งมอบคดีให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการต่อไป พร้อมข้อมูลการสืบสวนเบื้องต้น
 - 2.1.2 การประสานขอความร่วมมือกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่ออำนวยความสะดวกในพื้นที่ขณะสืบสวนในคดีพิเศษต่าง ๆ
 - 2.2 ด้านการสอบสวน
 - 2.2.1 กรมสอบสวนคดีพิเศษจำเป็นต้องขอความร่วมมือในการปฏิบัติตามกระบวนการสอบสวน เพื่อให้การสอบสวนสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว
 - 2.2.2 กรมสอบสวนคดีพิเศษขอความร่วมมือในการสนับสนุนฐานข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เช่น ข้อมูลอาชญากร ข้อมูลพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เกิดคดีพิเศษ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อคดีมากที่สุด
 3. แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการบูรณาการปฏิบัติงานด้านการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8
 - 3.1 ด้านการสืบสวน
 - 3.1.1 บุคลากรยังขาดความเชี่ยวชาญในกฎหมายที่เกี่ยวข้องแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ควรจัดให้มีการอบรมในหลักสูตรดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น
 - 3.1.2 ควรประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะเข้าปฏิบัติการ เนื่องจากที่ผ่านมา ยังไม่มีความชัดเจนในการปฏิบัติการ
 - 3.1.3 ปรับโครงสร้างการทำงานระหว่างองค์กร เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน
 - 3.2 ด้านการสอบสวน
 - 3.2.1 ควรฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ในงานสอบสวนทั้งตามประมวลกฎหมายและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
 - 3.2.2 พัฒนาความทันสมัยของอุปกรณ์ และขยายองค์กรให้ครอบคลุมทั่วประเทศ
 - 3.2.3 ให้มีอิสระในการทำหน้าที่ ควรมีความเป็นกลางอย่างสูงสุด
 - 3.2.4 ควรมีการประสานงานให้ชัดเจนเพื่อความเข้าใจที่ครอบคลุมในการปฏิบัติ

ภาพที่ 1.2 แสดงการสรุปผลการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ได้ข้อค้นพบที่น่าสนใจ ซึ่งนำมาอภิปรายตามลำดับในครั้งนี้

1. สภาพปัญหาของการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 พบปัญหา ด้านการสืบสวน คือ เจ้าหน้าที่ขาดประสบการณ์ในการพิจารณาคดี และการปฏิบัติงานในส่วนต่าง ๆ การมีข้อจำกัดทางกฎหมายระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงาน ขั้นตอนในการปฏิบัติงานมีความแตกต่างกัน เกิดความยุ่งยาก ซับซ้อน การรวบรวมพยานหลักฐานยังไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากการปฏิบัติระหว่าง 2 หน่วยงาน อาจเกิดการปกปิดข้อมูล เพื่อรักษาผลประโยชน์ของหน่วยงาน ด้านการสอบสวน คือ พนักงานสอบสวนขาดความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน การใช้อำนาจทางกฎหมายเกิดความไม่เสมอภาคกัน การบริหารงานในรูปแบบที่ต่างกันทำให้การทำงานเกิดการขัดแย้งทางการทำงานและการปฏิบัติงานและความเห็นได้ จากสภาพปัญหาของการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 นั้น เกิดจากหลายปัจจัย ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของอาริย์ทัศน์พันธุ์. (2550: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องความขัดแย้งในการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ: กรณีศึกษากรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความขัดแย้งระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ศึกษาสาเหตุของความขัดแย้งในการ ปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปรากฏว่า สาเหตุ ความขัดแย้งระหว่างหน่วยงาน ได้แก่ 1.) ความรู้สึกสูญเสียอำนาจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ 2.) สถานการณ์ที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกันในคดีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจตกเป็นผู้ต้องสงสัยและกรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นผู้

ดำเนินคดี 3.) ความขัดแย้งในกรมสอบสวนคดีพิเศษจากที่บุคลากรมาจากหลายหน่วยงาน 4.) ความไม่เท่าเทียมกันของทรัพยากร 5.) การแย่งชิงอำนาจหน้าที่เพื่อผลงาน 6.) ค่านิยมและวัฒนธรรมองค์กรที่แตกต่างกัน 7.) การปฏิบัติงานร่วมกันโดยไม่มีข้อบังคับระหว่างหน่วยงานที่ชัดเจน และ 8.) บุคลิกภาพผู้บริหารในฐานะที่เป็นตัวแทนองค์กร และสอดคล้องกับงานวิจัยของศักดิ์ดา พิพัฒน์ธรรมกุล. (2550: บทคัดย่อ). การปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองพยานของเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ: ปัญหาและแนวทางแก้ไข มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองพยานของเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ปัญหาและอุปสรรคต่างๆที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองพยานของเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ตลอดจนเพื่อศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองพยาน ผลการศึกษา พบว่ามีปัญหาอุปสรรคบางประการที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองพยานต้องเผชิญ โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้านใหญ่ๆ ได้แก่ บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองพยานในแง่ของความแตกต่างทางเพศ อายุ ทัศนคติ ภาระส่วนตัว ตลอดจนประสบการณ์และการฝึกอบรม ด้านกฎหมายกฎและระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้อง

2. การบูรณาการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 ด้านการสืบสวน พบว่า

1.) การพิจารณาคดีที่ได้รับจากการร้องทุกข์/กล่าวโทษ ว่าเป็นคดีพิเศษหรือไม่ หากไม่เป็นคดีพิเศษจะส่งมอบคดีให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการต่อไป เช่นเดียวกันสำนักงานตำรวจแห่งชาติจะพิจารณาคดี หากเป็นคดีพิเศษจะดำเนินการส่งมอบคดีให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการต่อไป พร้อมข้อมูลการสืบสวนเบื้องต้น 2.) การประสานขอความร่วมมือกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่ออำนวยความสะดวกในพื้นที่ขณะสืบสวนในคดีพิเศษต่างๆ และด้านการสอบสวน พบว่า 1.) กรมสอบสวนคดีพิเศษจำเป็นต้องขอความร่วมมือในการปฏิบัติตามกระบวนการสอบสวน เพื่อให้การสอบสวนสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว 2.) กรมสอบสวนคดีพิเศษขอความร่วมมือในการสนับสนุนฐานข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เช่น ข้อมูลอาชญากรรม ข้อมูลพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เกิดคดีพิเศษ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อคดีมากที่สุด จากการบูรณาการการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 ในช่วงต้น ผู้วิจัยเห็นว่า การบูรณาการระหว่าง 2 หน่วยงานนั้นเป็นการผสมผสานในการปฏิบัติงานเพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจวรรณ ทิมสุวรรณ. (2555: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการบูรณาการ: กระบวนทัศน์ในการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งบทความนี้ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการบูรณาการซึ่งได้กำหนดความหมายของการบูรณาการคือ การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ การบูรณาการการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8 นั้น ยังเป็นการบูรณาการที่อาศัย การผนวก เชื่อมโยง ประสาน ศาสตร์และความรู้ต่างๆมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีจากนักวิชาการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรัช รัตนวงษา. (2553: บทคัดย่อ). เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพของพนักงานสอบสวนในกระบวนการยุติธรรมชุมชน เพื่อสร้างความสมานฉันท์ของสถานีตำรวจภูธรปากคาด วัตถุประสงค์ศึกษาปัญหา เพื่อหาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพของพนักงานสอบสวนในกระบวนการยุติธรรมชุมชนเพื่อสร้างความสมานฉันท์ในสถานี ตำรวจภูธรปากคาด อำเภอปากคาด จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาพบว่า การนำภาคประชาชนเข้ามาร่วมในกระบวนการสอบสวนนั้นสามารถแก้ไขข้อพิพาทได้เป็นอย่างดี หากพนักงานสอบสวนได้มีการขยายเครือข่าย ขึ้นอย่างเป็นระบบและเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายแล้ว จะเป็นการอำนวยความสะดวกยุติธรรมในชุมชนให้กับประชาชนได้เป็นอย่างดี

3. แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการบูรณาการกาปฏิบัติงานด้านการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: กรณีคดีพิเศษพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการคดี พิเศษภาค 8 จากปัญหาสามารถหาแนวทางการแก้ไขได้ว่า ด้านการสืบสวน คือ ควรมีการมุ่งเน้นให้บุคลากรที่ขาดความเชี่ยวชาญ

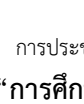
ในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งส่งผลต่อการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานไม่ดีเท่าที่ควร จึงควรจัดให้มีการอบรมในหลักสูตรดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น และควร ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะเข้าปฏิบัติการ เนื่องจากที่ผ่านมายังไม่มี ความชัดเจนในการปฏิบัติการ การปรับโครงสร้างการทำงานระหว่างองค์กรก็มีความสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ด้านการสอบสวน พบว่า ควรฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ในงานสอบสวนทั้งตามประมวลกฎหมายและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน การพัฒนาความทันสมัยของอุปกรณ์ และขยายองค์กรให้ครอบคลุมทั่วประเทศก็มีความจำเป็นอย่างมาก การให้อิสระในการทำหน้าที่ ก็ควรมีความเป็นกลางอย่างสูงสุดจึงจะทำให้การทำงานเป็นได้อย่างราบรื่น ควรมีการประสานงานให้ชัดเจนเพื่อความเข้าใจครอบคลุมในการปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรพิพัฒน์ ชื่อสัตย์. (2555: บทคัดย่อ). เรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานครู กศน. ตำบลในเขตภูมิภาคตะวันตก การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพการปฏิบัติงาน ความต้องการที่คาดหวังและปัญหาการปฏิบัติงานของครู กศน. ตำบล และเสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานของครู กศน. ตำบลในเขตภูมิภาคตะวันตก ผลงานวิจัยนี้พบว่า มีแนวทางในการแก้ไขปัญหา ในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน คือมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้การปฏิบัติมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

การบูรณาการการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและการสอบสวนระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ร่วมกับหน่วยงานต่างๆได้ เพราะการทำงานแบบบูรณาการในการปฏิบัติงานนั้น มักจะมีการทำงานในลักษณะนี้ในหลายหน่วยงาน และสามารถนำไปพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับงานด้านอื่นๆได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการใช้งานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). **การคิดเชิงบูรณาการ**. กรุงเทพฯ: ชัคเชส มีเดีย.
- จักรพงษ์ วิวัฒน์วานิช. (2550). **หลักและทฤษฎีการสอบสวน**. กรุงเทพฯ: หจก.พิมพ์อักษร.
- ญาตา รัตนอารักขาและศุภชัย คำคุ้ม. (2556). **คำอธิบายกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษและกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI)**. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร พับลิชชิง.
- เบญจวรรณ ทิมสุวรรณ. (2555). **การบูรณาการ: กระบวนทัศน์ในการประกันคุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สถาบันพระบรมราชชนก
- ปราโมทย์ จารุณิล. (2553). **การสืบสวนและการสอบสวน**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรพิพัฒน์ ชื่อสัตย์. (2555). **แนวทางการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานครู กศน. ตำบลในเขตภูมิภาคตะวันตก**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชร ไซยสาร. (2557). **รายงานการศึกษาเรื่องความเชื่อมั่นต่อกระบวนการสืบสวนและสอบสวน ของกรมสอบสวนคดีพิเศษ**. กรุงเทพฯ: กรมสอบสวนคดีพิเศษ.
- วัฒนา ระงับทุกข์. (2542). **แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ: แอลทีเพรส.
- วันพ สมจินตนากุล. (2553). **การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรเพื่อควมมีประสิทธิภาพ : ศึกษากรณีกรมสอบสวนคดีพิเศษ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ศักดิ์ดา พัฒนธรรมกุล. (2550). **การปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองพยานของเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ: ปัญหาและแนวทางแก้ไข**. กรุงเทพฯ: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8, งานยุทธศาสตร์. (2556). **โครงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายผู้ให้ข่าวของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8**. สุราษฎร์ธานี: ศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8.
- ศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8. (2556). **สำนวนการสอบสวนคดีพิเศษที่ 148/2556**. สุราษฎร์ธานี: ศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาค 8.
- สุรัช รัตนวงษา. (2553). **การเพิ่มประสิทธิภาพของพนักงานสอบสวนในกระบวนการยุติธรรมชุมชนเพื่อสร้างความสมานฉันท์ของสถานีตำรวจภูธรปากคาด**. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อาริษฐ์ ทัศนพันธุ์. (2550). ความขัดแย้งในการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ: กรณีศึกษากรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.